

Tove Videbæk (KRF):

B 74 er et virkelig sympatisk beslutningsforslag. Forslagsstillerne har tænkt med hjertet og viser omsorg for denne svage gruppe medborgere. Intentionerne med beslutningsforslaget er at løse de hjemløses boligproblemer varigt; men desværre løses dette problem ikke alene med en indkvarteringsgaranti, bl.a. fordi denne gruppe borgere, som de fleste andre grupper, er meget komplekse.

Således består denne gruppe hjemløse f.eks. af både nye og gamle vagabonder, posedamer og -mænd, mennesker, der havde en bolig, men har fået oparbejdet så stor en gæld, at de er blevet smidt ud, og mennesker, der har en bolig, men som føler sig isoleret i den. Desuden er der de psykisk syge, narkomanerne og alkoholikerne.

I den nuværende servicelov sidestilles og ligestilles de hjemløse med andre handicappede, således at vi i dag har tre kategorier af handicappede, nemlig de fysisk handicappede, de psykisk handicappede og de socialt handicappede. Ifølge samme lov har kommunerne allerede nu pligt til at tilvejebringe husly til disse mennesker. Det gør kommunerne så f.eks. via herberger og pensionater, krisehjem og forsorgshjem. Men et ophold på disse steder må aldrig betragtes som en varig løsning af de pågældendes problemer.

At tilvejebringe indkvarteringsgaranti ville være at behandle symptomerne og ikke årsagerne til problemerne. Indkvarteringssteder er jo kun opbevaringssteder – en hylde at ligge på – og ikke behandlingssteder, hvor årsagerne til problemerne kan blive bearbejdet. Vi skal løse de menneskelige problemer, der ligger bag, og ikke blot symptombehandle.

Disse borgere er også hjemløse af vidt forskellige årsager, og disse skal der tages fat på, hvis problemerne skal løses varigt. For nogle er det psykisk sygdom, der bør behandles. De pågældende mennesker bør placeres på sygehus, i behandlingshjem eller bofællesskab og ikke blot på et overnatningssted.

Narkomanen og alkoholikeren skal også på behandlingshjem eller i et bosted. Nogle af de hjemløse lever på gaden, fordi de aldrig fik et arbejde. De er måske ofre for den store arbejdsløshed, der plagede vort land i nogle år. Nogle af dem lykkedes det aldrig at få arbejde, og så opgav de ævred. De, der er smidt ud af en lejlighed på grund af gæld, skal simpelt hen have gældssanering osv., osv.

Der er nogle, der mener, at de hjemløse ikke ønsker varige boliger, men selv ønsker at leve på gaden og gå i hundene. Det tror jeg ikke på. Vi mennesker er meget forskellige, og dog er vi ens og har de samme behov på nogle områder. De mennesker, der lever på gaden, er ofte blevet ramt af en række uheldige omstændigheder. Det kan være vold, det kan være misbrug, eller de er blevet misbrugt. Det kan være konkurs, skilsmisse osv. Rækken kan være lang. De er blevet slået ud af kurs og er endt på gaden. Langt de fleste er ikke hjemløse af egen fri vilje.

Fælles for alle hjemløse er, at det er meget vanskeligt at løse deres problem varigt. En del af det akutte problem i København er jo opstået, fordi nogle herbergpladser er blevet nedlagt. Det vil sige, at der er nedlagt flere herbergpladser, end der er blevet bygget nye bo- og behandlingspladser. Derfor kan der i en overgangsperiode være akut behov for et antal overnatningspladser, som bestemt ikke må betragtes som en varig løsning, og disse akutte pladser skal selvfølgelig skaffes. Men lad det ske i et samarbejde med alle gode kræfter i stat, amt og kommune og frivillige organisationer, som gør et stort arbejde på dette område.

Den varige løsning hedder behandlingssteder, bosteder og varige boliger, og det må vi se at få skaffet i Danmark. Men at betragte indkvarteringsgaranti, som en del af en varig løsning, mener jeg slet ikke vi kan være bekendt i Danmark.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er kun en kommentar til beroligelse af fru Jette Gottlieb om Koføeds Skole. Da det jo har det med, at en fjer bliver til syv høns, vil jeg gerne sige, at der ikke er noget som helst om, at Koføeds Skole skal lukke. Den historie opstod i forbindelse med Opgavekommissionens anbefalinger om at flytte Koføeds Skole fra statens regi til Københavns Amtskommune. København har så sagt, at det er ikke sikkert, at de kan rumme Koføeds Skole. Men der har aldrig været flertal i Folketinget for at flytte Koføeds Skole, og jeg har ikke nogen planer om at komme med forslag om det. Så dér skulle den myte være udryddet.

Så vil jeg også godt appellere til, at man også lige prøver at tænke over, om andre ting kunne være en myte, f.eks. siger fru Jette Gottlieb, at der er kommet flere hjemløse. Det er der faktisk ikke noget belæg for.